

missionen, ikke maa vare ved, men at man i Erkendelse af, at Sagen er saa alvorlig, som Hr. Birck har sagt det, vil forstaa Nødvendigheden af, at der er et Organ til at beskæftige sig med disse Spørgsmaal og drøfte de Planer, som alene kan bringe denne Opgave til Løsning.

To mindre Spørgsmaal er berørte, og jeg skal herom sige to Ord. Det ene af dem beder jeg ærede Medlemmer tilgive, at jeg betegner som mindre, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt Bøderne skal gaa ind i Kommunekassen eller i Statskassen. Det er meget rigtigt, at der har været en Bevægelse for at lade dem gaa ind i Statskassen, navnlig for at hindre, at en vis Interesse i Bødernes Idømmelse maaske kunde komme frem. Men dette har jo ikke forhindret, at vor Lovgivning i det hele taget for Øjeblikket kender saavel Bøder til Statskassen som Bøder til Kommunekassen og Bøder til Hjelpekassen. Det forekommer mig derfor, at man bør vurdere ethvert Tilfælde ud fra de foreliggende Omstændigheder, og her er Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunekassen bør være den, som modtager Bøderne eller ikke, et Spørgsmaal, som kan bedømmes delvis ud fra det almindelige Princip, som det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) førte frem, og som ogsaa har været det, der har ligget til Grund for Forslagets Fremsættelse fra Ministeriets Side, dels ud fra dette, at det gælder om at faa denne ekstraordinære Lovgivning frem til Beskyttelse for Lejerne, at faa Kommunerne interesseret i Lovens Overholdelse, og at det derfor — og ogsaa paa Grund af Kommunernes Udgifter — kunde være rigtigt at lade Bøderne gaa i Kommunekassen. Det har været Begrundelsen for det Ændringsforslag, som er stillet, og som jeg ikke har ment at burde modsætte mig, thi jeg tillægger det ikke nogen principiel Betydning, hvilken Stilling man tager i dette særlige Spørgsmaal.

Dernæst har Hr. Pitzner nævnt et Spørgsmaal, som ogsaa har været fremme indenfor Udvalget, Spørgsmaalet om, hvorvidt Opsigelse af en Bolig i en Stiftelse med det Formaal at fremskaffe en Fribolig skulde ind under Nævnets Myndighed. For Øjeblikket er det saaledes, men Hr. Pitzner mener, man bør gaa bort derfra, ud fra den Betragtning, at da der er Tale om Mennesker, der rykker ind i en gratis Bolig, ligger det indenfor selve Lovens Formaal, nemlig at skaffe en lav Husleje, at fremme disse Menneskers Indrykning i Stiftelsen. Men samtidig [med,

at disse rykker ind, rykker nogle andre ud, og muligvis vil disse, som rykker ud, blive daarligere stillet. De, der rykker ind i Friboligen, havde en betalt Bolig og faar nu en Fribolig, men de, som boede i Stiftelsen mod Betaling, og som bliver opsagt, risikerer ingen Bolig at kunne faa. Derfor forekommer det mig, at Sagen har to Sider, og at det i og for sig ikke er urimeligt, at Sagen hører ind under Nævnens Bedømmelse, men jeg erkender Rigtigheden og Naturligheden af det Standpunkt, som Stiftelserne indtager, og som Hr. Pitzner skildrer, nemlig at de gerne vil skaffe deres Formaal opfyldt, og jeg skal derfor gerne drøfte Spørgsmaalet videre med dem, som interesserer sig for det.

Asgar Karstensen: Til Indenrigsministeren vil jeg sige, at Hensigten med ikke at ville tage Nybygninger ind under denne Lov paa den Maade, som han har ønsket det, jo har været den at sikre Byen saa mange nye Bygninger som muligt, opførte af Selskaber og private uden Tilskud af det offentlige. Man har ønsket at give Banen fri, saaledes at den private Kapital kunde træde til, og der derved kunde blive sat en Række Nybygninger i Gang, som man i allerhøjeste Grad havde Brug for. Andre Nybygninger, nemlig saadanne, som det offentlige støtter paa den ene eller den anden Maade — og dem er der jo mange Eksempler paa —, er der faktisk nogen Kontrol med, idet de vedkommende, som Kommunalbestyrelsen eller Magistraten skal bevilge disse Indrømmelser, er under den vedkommende kommunale Myndigheds Kontrol. Det drejer sig da udelukkende om de første Bygninger, som man kan sige er blevet rejst, uden at det offentlige har haft Haand i Hanke med det. Men Nytten af, at de er blevet opført i en Tid, hvor der bogstavelig talt ikke er Løjligheder ledige her i Byen, kan ikke og bør ikke omtvistes. Nu har Ministeren i disse Dage nogle Glæder, baade angaaende Dyrstidsloven og angaaende denne Lov, idet enhver Indrømmelse igennem Forhandling indkasseres som en Sejr for Ministeriets og hans eget Standpunkt. Det er ikke altid, hans eget Partis Ordfører er helt enig med ham i denne Udregning af Sejrene. Jeg tror ogsaa, den højtærede Minister skal være noget varsom med at indkassere disse Sejre paa Forhaand. F. Eks. tror jeg ikke, han kan indkassere som en Sejr for sit Lovforslag, der ganske simpelt indeholder den Bestemmelse, at Nybyg-